

Editor: MIRCEA PETEAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CAPȘA, LIVIU

Copiii de lut / Liviu Capșa. - Florești: Limes, 2017
ISBN 978-606-799-154-3

821.135.1

© Liviu Capșa

© Editura Limes

Str. Castanilor, 3

407280 Florești, jud. Cluj

Tel./fax: 0264/544109; 0723/194022

Email: edituralimes2008@yahoo.com

www.edituralimes.ro

ISBN 978-606-799-154-3

LIVIU CAPȘA

Copiii de lut

LIMES

Cuprins

Copiii de lut	...pag.5
Stup de licurici	...pag.7
Mama	...pag.8
Primejdii	...pag.9
Oneață fieraru"	...pag.10
Tata	...pag.12
Zarzăre crude	...pag.14
Vremuri bune	...pag.16
Vis și realitate	...pag.18
Ite, doctorul	...pag.20
Țambarac	...pag.22
Didina	...pag.24
Taine și întrebări	...pag.26
Omu" de piatră	...pag.28
O biată pârlăoagă	...pag.30
Specialiștii	...pag.31
Lupi tineri	...pag.33
Mitică	...pag.34
Leana Creații	...pag.35
Focul	...pag.37
Pândarul	...pag.39

Cărți poștale cu tata	...pag.41
Umbra unui nor	...pag.42
Înmormântări	...pag.44
Nea Bărăitaru	...pag.46
Grădina Raiului	...pag.48
Pomana duzilor	...pag.49
Copiii de lut	...pag.50
Chipuri în fântână	...pag.51
Tata, scriitorul	...pag.52
Alte povești	...pag.54
Heleșteu păzit de albine	...pag.56
Cercuri de apă	...pag.58
Moș Bragadireanu	...pag.59
Câteva obiecte	...pag.61
Raiul ascuns	...pag.63
O amintire	...pag.65
Pescari de dorințe	...pag.66
Locul cel mai vesel	...pag.67
La canton	...pag.68
O viață	...pag.70
Rișca	...pag.72

Deșertul strigoilor	...pag.73
Învățătorul Pițuru	...pag.74
Portocale	...pag.76
Oituz	...pag.77
Îngeri și porumbei	...pag.78
Drumul spre gară	...pag.79
Dragoste la prima vedere	...pag.80
Podul casei	...pag.81
Spălatul oaselor	...pag.82
Chirpici	...pag.83
Ca duhul sfânt	...pag.84
O fotografie	...pag.85
Amerizarea la Pietrele	...pag.86
Portrete	...pag.88
Mia	...pag.89
Pațica	...pag.90
De la capăt	...pag.92
O plimbare în zori	...pag.93
Cea mai tristă zi	...pag.94
La scaldă cailor	...pag.95
Într-o zi	...pag.96

Firimituri	...pag.97
De Paște	...pag.98
Casa Bălții	...pag.99
Tușa Petra	...pag.100
Golici	...pag.101
Nebunul satului	...pag.103
Pe dealul Sansonovici	...pag.105
Denie	...pag.106
Din avion	...pag.107

*„Nu mi-ar fi ciudă, încaltea, când
ai fi și tu ceva și de te mieri unde, îmi zice
cugetul meu, dar așa, un boț cu ochi ce te
găsești, o bucată de humă însuflețită în sat
la noi, și nu te lasă inima să taci; asurzești
lumea cu țărâniile tale!*

Ion Creangă – *Amintiri din copilărie*

Stup de licurici

seara
când se aprindeau lămpile-n case
dacă era privit din cosmos
din racheta lui Gagarin
de exemplu
satul nostru înghesuit între dealuri
părea un stup de licurici

un stup
din care nu curgea miere
ci o liniște zdrobitoare
în care toți eram încleiați
ca pe-o hârtie de muște

nici nu simțeai
că mai e viață de om
în împietrirea asta adâncă
în care doar respirația copiilor
punea aburi pe geamuri

când vreo umbră mișcătoare
scăpa-ntr-un târziu de la crăsmă
bâzâia bezmetic prin beznă
până cădea în vreun șanț
căptușit cu iarbă și praf

Mama

pe mama măritișul a dus-o
de la oraș la țară
de obicei se întâmplă invers
țărăncile se emancipează-n cucuoane
își înroșesc unghiile de la mâini
și picioare
își ondulează părul îl vopsesc
ies în capot până la pâine
și-n papuci la bătutul covoarelor

mama a lăsat largile bulevarde
pentru o uliță-ngustă
a dat asfaltul pe gropi și mocirlă
vitrinele magazinelor din centru
pe cotețul de păsări

s-a adaptat repede mama
purta cizme de cauciuc
când intra-n cocina porcilor
căra apa cu găleata
schimba întotdeauna impresii cu vecinele
și-n general accepta totul
cu înțelepciunea unei fete bătrâne
ce-și salvase tristul destin
în ultima clipă

Primejdii

dacă adormeari pe câmp
venea cățelul pământului
să te lingă să te dezmiere
lăsându-ți urme pe față
ca o dâră scorțoasă de melc

celor ce rămâneau cu gura deschisă
le intra șarpele-n burtă
și-l purtau apoi ca pe un plod
până ce aburii laptelui
scoteau dihania afară

dacă te uita Dumnezeu pe câmp
cu fața în jos
te suga duhul ierbii
de nu mai rămânea decât o umbră
din tine
care târziu se-ntorcea acasă
strecurându-se tiptil în odaie

Oneață fieraru'

nu era spectacol mai tare
pentru noi
ca potcovitul cailor
la cocioaba lui Oneață fieraru'

totul începea când maestrul
încingea jarul
în care sufla din rărunchii
unor foale ciuruite
de scânteile jucăușe

mai întâi coccea fierul
ca pe știuleții în lapte
după care ne lăsa nouă gura apă
când băteam câmpurile

apoi îl pisa cu-n baros
până se-mblânzea și se așeza cuminte
sub copitele cailor
în chip de încălțări marca Oneață

la sfârșit meșterul făurar
se ștergea de sudoare c-o cârpă soioasă

își freca vesel banii de barbă
și-i da lui Pișcoci
băiatul lui de încredere
să-i aducă cinzeaca de trăscau
să-și recapete forța și-ndemânarea
ce făcuseră din el
stăpânul absolut al potcoavelor